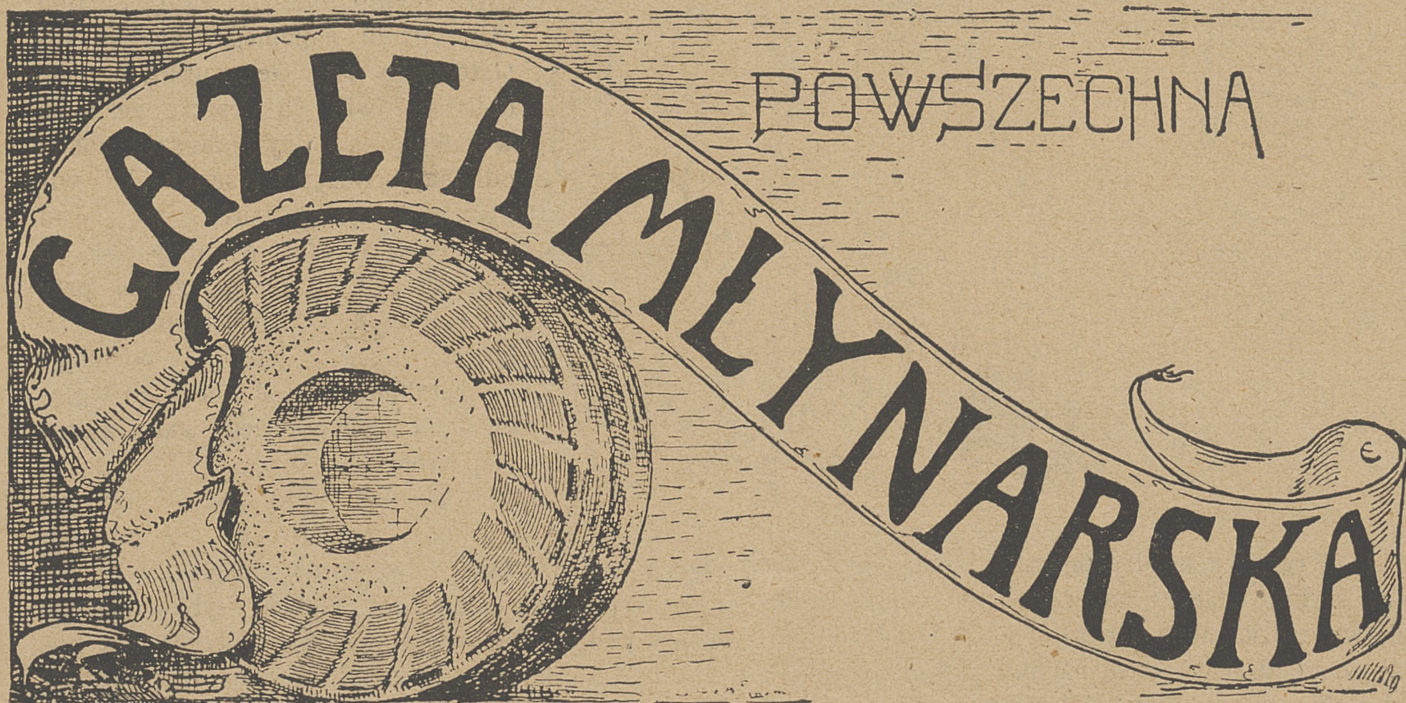
Rok XIV Lwów, dnia 1. lipca 1927 Nr. 6

ORGAN „KOŁA MŁYNARZY“

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Boimów l. 3. — Telefon 148. — P. K. O. Nr. 142.326.

Wychodzi dwa razy miesięcznie. Redakcja rękopisów nie zwraca

PRENUMERATA: kwartalna dla członków 3 zł., dla niečzłonków 5 zł. Numer pojedyńczy **1 zł.**

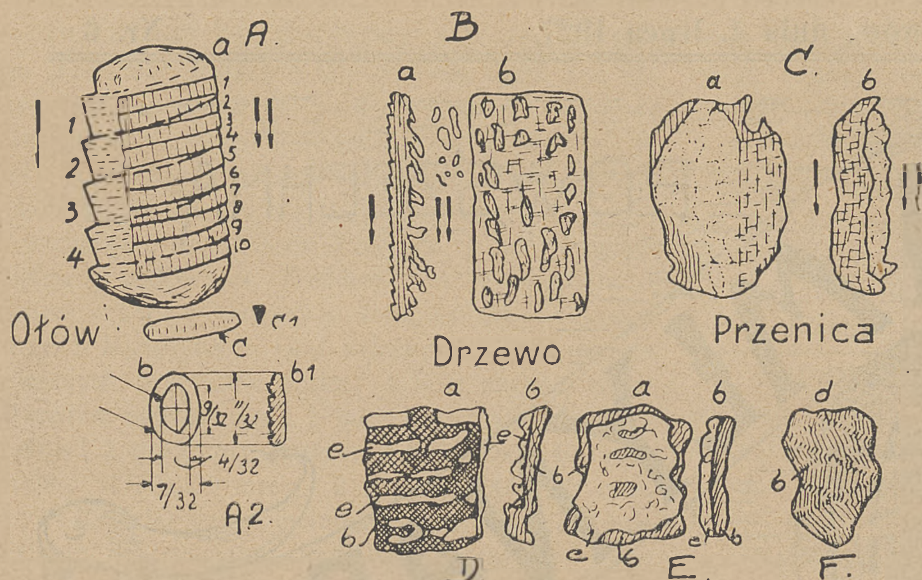
Wpływ wyżłobień na nasz przemiał.

Linja wypunktowana na dużym szkicu uzmysławia gwint żłobienia wolno idącego walca. Działanie walca widoczne jest z fig. Nr. 7. L. jest ołowiem posuwającym się między walcami, O. oznacza linję środkową walców. Poniżej tej środkowej linji ustaje działanie mielące żłobień na produkt, dlatego też żłobienia działają nań tylko od punktu uchwycenia do tej linji.

Dla lepszego zrozumienia powiększono nieco rysunki, na których od P do P[1] oznaczają łuki przedstawiające część krawędzi walców o średnicy 7 cali. Ilość wyżłobień wynosi 8 na 1 cal. T uwidacznia pierwotną grubość ołowiu, t po przebyciu drogi przez walce. X okazuje powiększone ziarnko ołowiu już odciętego wzgl. oderwanego i oznaczone jest cyfrą 1. Strzałka zwróconą jest do wewnątrz, łatwo zaś dostrzec, że w swej początkowej części jest lekko zakrzywioną. Zgadza się to z odcinkiem żłobienia 1. Część okrągła a raczej wklęsła tworzy łuk obwodu walca C, którego promień wynosi piątą część żłobienia. Również i żłobienie 4. pokazuje cząstkę oderwaną.

Cztery żłobienia wolno idącego walca wprowadzają ołów i przytrzymują go, podczas gdy żłobienia szybko idącego walca w liczbie 10-ciu, odcięły te cząstki od ołowiu przytrzymywanego przez wolno idący walec. W chwili, gdy ołów zetknął się z walcami, znalazł się najpierw pod działaniem żłobienia 1. szybko idącego walca a następnie resztę 9. żłobień i wydobył się z pod ich działania po opuszczeniu 10-go żłobienia.

Każde z tych żłobień urwało z niego cząstkę a wszystkie cząstki miały dokładnie tę samą grubość, odróżniały się jednak nieco pod względem szerokości. Równocześnie wypełnia ołów przestrzeń między oboma walcami i wyżłobienie, skutkiem czego walec szybko idący, odrywa część wciśniętą w żłobienie, jak to okazano pod 1 i x. Przy każdym ruchu w dół żłobienia wolno idącego walca, przesuwają się $2^1/_2$ żłobienia walca szybko idącego. „B“ fig. 8. pokazuje działanie żłobień na kawałeczek drzewa, „a“ przedstawia widok z boku, „b“ z przodu, z których łatwo spostrzec, jak żłobienie szybko idącego walca oderwało cząstkę drzewa, podobną do płatków otrąb, jak wi-

dać to z rysunku między figurami Działanie żłobień walca szybko idącego na drzewo ma więcej podobieństwa z działaniem ich na zboże. Działanie żłobień wolno idącego walca na ołów, drzewo, zboże, otręby albo żelazo jest jednakowe. Działanie żłobienia szybko idącego walca na oba ostatnio wymienione produkty daje w wyniku drobniutkie cząsteczki i proszek.

C na fig. 8 jest powiększeniem ziarna pszenicy poddanej pierwszemu śrutowaniu, „a“ przedstawia widok z przodu, „b“ z boku.

Pod szkłem powiększającem wykazało to rozdrobnione ziarno wyraźne działanie szybko idącego walca. Przesunęło się ono prostopadle przez walec a na powierzchni zewnętrznej (tylnej) widoczne są wtłoczenia czterech żłobień wolno idącego walca w łuskę otrębową, podczas gdy przednia część ziarna ma linję ząbkowaną, pod względem formy odpowiadającą działaniu szybko idącego walca, o dziesięciu zagłębieniach; „a“ jest przekrojem, którego ciemniejsza część jest łuską otrębową. Ten, jakoteż resztę wzorów figury 8. uzyskano przez przywiązanie cienkiej nici do ziarna, by nadać mu potrzebne położenie, prostopadłe dłuższą osią między walce, celem stwierdzenia działania żłobień w tych położeniach.

„A“ w fig. 9. daje obraz działania na ziarno, jeżeli je poddamy mleniu w położeniu poprzecznem lub wzdłuż dłuższej osi równolegle, „B“ zaś przy jego prostopadłem położeniu dłuższą osią do walca; „a“ i „b“ są dwoma większemi ziarnami, „c“ średniem, wreszcie „d“ najmniejszem ziarnem.

Daje się zauważyć, że największe ziarna ulegają znaczniejszemu zmieleniu i rozdrobnieniu na liczniejsze cząstki, średnie w nieco mniejszej mierze, najmniejsze nadcięciu i oddzieleniu; „a“ i „b“ oznaczyliśmy znowu większe 2 ziarna, „c“ średnie, „d'“ najmniejsze ziarno. Ziarna pod „B“ odpowiadają pod względem rozmiarów ziarnom pod „A“, „a'“ dorównywa prawie ziarnom „ab“ uwidocznionym na fig. 8. pod „C“, „d“ to najmniejsze ziarnko zostało tylko nadcięte wzdłuż bruzdy, obie połówki są jeszcze ze sobą w zetknięciu, dolny koniuszek został odłamany. Na „a'“ rysunku „B“ widać, że żłobienia działały na ziarno w sposób zupełnie podobny, jak na rysunku „C“ fig. Nr. 8., zatem przy trzymując 4 w głębieniami wolno idącego walca z jednej, a odcinając i rozdrabniając treść ziarna 10 wgłębieniami szybko idącego walca z drugiej strony.

Działanie pod „b₁“ i „c'“ jest podobne. Jedynie „d'“, z powodu swych nieznacznych rozmiarów uległo w nieco mniejszej mierze działaniu żłobień szybko idącego walca, będąc pod małym naciskiem, przyczem z powodu różniczkowej szybkości obrót spirali powoduje przepołowianie wzdłuż bruzdy.

Jeśli ziarno przybierze położenie równoległe do osi walca, działają na ziarno tyiko 2 żłobienia wolno, i mniejwięcej 4 do 5 żłobień szybko idącego walca. Przytem ulega ziarno rozłamaniu na kilka cząstek dając mniejszą ilość oddzielonego grysu i mączki. Przy „A“ dostajemy znaczniejszą ilość oddzielonego grysu, który pod względem rozmiarów i wyglądu jest jednostajniejszy i zawiera nieco więcej mączki

„1“ i „2“ na rysunku „A“ fig. 9 uzmysławiają działanie żłobień na ziarno pszenicy, przyczem walce tak ustawiono, że ziarno ulega tylko lekkiemu zadraśnięciu. To ziarno wprowadzono w położeniu równoległem wzdłuż dłuższej osi, przyczem bruzda zwróconą była ku walcowi szybko idącemu i działanie żłobień jest widoczne t. zn. walce miały względem siebie dość duży odstęp, aby ziarno mogło prawie nienaruszone się przesunąć.

N. „1“ jest widokiem ziarna z boku i daje obraz rozmiarów zadraśnięcia przez szybko idący walec.

Zewnętrzna łuska „o“ „b“ i wewnętrzna łuska „i—b“ zostały aż do głębokości „e“ treści ziarna oddzielone, zabierając ze sobą jej odrobinę. Pod mikroskopem dają obie łuski dokładniejszy obraz jak go przedstawiono na fig. 2., przyczem cząstka zewnętrznej cienkiej łuski jeszcze się trzymała.

Podobną próbę przeprowadzono wprowadzając równie duże ziarno prostopadle do osi walca (B 1-2). W tem położeniu zostało uchwycone ziarno nieco wyżej, a ponieważ podłużna oś miała położenie prostopadłe do żłobień, znalazło się ziarno pod pełnem działaniem tj. 4-rech i 10-ciu żłobień. W tym wypadku praca szybko idącego walca była czyściejszą

i znaczniejsza część treści została oddzielona, podczas gdy walec wolno idący przytrzymywał ziarno od strony bruzdy i widać nawet lekkie wtłoczenie. „A“ i „B“ jest mniejwięcej 3-krotnem, „1“ i „2“ pięciokrotnem powiększeniem, aby uwidocznić działanie żłobień przy przemiale, któregoby na ziarnach naturalnej wielkości gołem okiem nie było możliwem dostrzec.

Gdyby ziarna pszenicy miały równą wielkość oraz gdyby je wprowadzić najpierw zaostrzonymi końcami między walce, toby uległy doskonalszemu śrutowaniu i otrzymalibyśmy w pierwszym śrucie jednostajniejszy produkt.

Przy następnych stadjach śrutowania dostaje się treść śrutowana wzgl. płatki bez żadnego porządku tzn. w dowolnym porządku między walce. Jeśli płatek zwrócony jest częścią mączystą do walca szybko idącego, oddziela się treść ziarna dokładniej i obficiej zwyczajnie w formie większych cząstek albo drobinek (muliki) zmięszanych z nieznaczną ilością pyłku. Jeśli część okryta łuską zwrócona jest do walca szybko idącego, ustaje działanie walców wolno idących tzn. one nie ścierają a raczej nie odcinają treści ziarna. Spełniają one tu jedynie zadanie przetrzymania ziarna, podczas gdy walec szybko idący spełnia swoją pracę. O ile zaś ten ostatni działa na część ziarna pokrytą łuską, to działa gruchocąco, jak pokazuje to fig. 4, 5 i 6, a skutek jest taki, że treść ziarna oddziela się i wypada, dając produkt mniej regularny pod względem rozmiarów mulika, a zarazem co do ilości skąpszy.

Jeśli walce biegną ostrzem przeciw ostrzu to część przednia wzgl. ostra krawędź żłobienia walca wolno idącego jest górą i tworzy brzeg na którym spoczywa ziarno albo płatek albo też zatrzymuje się. Krawędź działa podobnie jak klin, gdy żłobienia walca szybko idącego z drugiej strony działają podobnie jak uderzenia młotka podczas mijania się. To powoduje raczej rozdrabnianie treści, aniżeli gniecenie, jak gdyby to miało miejsce u walca wolno idącego tępą częścią ku górze (fig.5).

Na fig. 4 okazano w jaki sposób n. p. ziarno dostaje się między walce i jak one nań działają. Przy wchodzeniu bywa ono tylko w górnej części uchwycone, zostaje przyciśnięte do walca wolno idącego i doznaje tylko zadraśnięcia od walca szybko idącego. Walec wolno idący wywiera nań tylko lekki ucisk, przeważnie w kierunku wskazanym krótką strzałką. Działa gniotąco. Działanie walca szybko idącego podobne jest do działania młotka i skutek a raczej siła ponad punkt środkowy skierowana jest w stronę strzałki 1, podczas gdy równocześnie działa rozcinająco w stronę strzałki 2.

Nieco niżej, jednak niewiele ponad punkt środkowy walca, pokazujemy tosamo ziarno pod zupełnem działaniem żłobienia, wytrzymujące najwyższy ucisk i działanie trące walca szybko idącego.

Równoległobok sił pokazuje że „W“ leży zawsze jeszcze stosunkowo daleko powyżej punktu środkowego a siła uderzenia w kierunku „a“. Walec wolno idący, posuwający ziarno wywiera ucisk albo siłę „b“. Lecz obie jednoczą się a wynikiem jest siła „c“. Działanie czysto trące albo rozcinające szłoby po linji krzywej i część leżąca wewnątrz tej linji zostałaby w kierunku „d“ odciętą albo oddzieloną. Jednakże uderzenie żłobienia szybko idącego walca na ziarno, trzymane obwodem żłobienia wolno idącego i ucisk leżących wyżej, gruchocze wtenczas zawartość ziarna, przyczem linja siły i dzielenia oznaczona jest przez „c“.

Na fig. 5 widzimy linje siły nieco zmienione. Tutaj jest płaska i tępa strona żłobienia szybko idącego walca ku przodowi i dołowi zwróconą. Działa więcej w kierunku „a“. Jakkolwiek wywiera ona działanie trące to jednak działa także uciskająco. Siła walca wolno idącego idzie w kierunku „b“ a rezultat obydwu jest „c“. Nieco niżej działa inna siła, prostolinijny ucisk w kierunku „d“.

Fig. 6 prezentuje gatunek żłobienia proponowany przez prof. dra B. Dedricka. Pokazano go w biegu ostrym ostrze przeciw ostrzu, może być jednak użyty do biegu grzbiet przeciw grzbietowi. Jego „tępe“ działanie można spostrzec, jeżeli walca wolno idącego użyjemy w miejsce szybko idącego. Jest jednak idea projektodawcy, aby walce biegły ostrze przeciw ostrzu, jak to okazano. Żłobienia mają formę zębów piły i jeśli ząb jest wąski, to jego koniuszek czyli nosek jest zaokrąglony. Bruzda jest dość głęboka i tworzy

torebki do przyjęcia cząsteczek e—e—e, które zostają oderwane z ziarna podczas przechodzenia między walcami.

„W“ jest ziarnem pszenicy pod działaniem właśnie w chwili wejścia.

Linje wypunktowane pokazują kontury ziarna w rozmaitych odstępach podczas przechodzenia za punktem środkowym „O“.

„S“, (część zakreskowana jest tą częścią, która została oddzieloną przez działanie bezpośrednie ostrzy walca szybko idącego, lecz musimy jeszcze uwzględnić działania uderzające, przez co ziarno przynajmniej na tyle zostaje rozdrobnione, jak to pokazuje linja wypunktowana i—i—i.

Walec wolno idący, wywierający nacisk (oznaczony strzałkami) zniewala ziarno do przyjęcia kierunku ku dołowi i ku walcowi szybko idącemu i części zawartości, które doznają oderwania, zostają wciśnięte do torebek. Ten typ zapewniłby maximum mulików przyczem żłobienie pod względem działania jest mniej wgłębiające aniżeli przy zwyczajnej formie.

Na fig. 5 mają krótkie części przy „a“ zadanie ułatwić wyobrażenie o ilości żłobień działających na pojedyncze ziarno, jednakże nie wyłącznie w tym wypadku, jeśli mamy szybkość różniczkową 5:1.

Gdybyśmy mieli szybkość różniczkową np. $2^1/_2$:1, to wypadłoby działanie 3 żłobień walca wolno idącego na jedną stronę a $7^1/_2$ na walcu szybko idącym na drugą stronę, zanimby został osiągnięty punkt „O“

POZNAŃ 1929

Postępy prac organizacyjnych Powszechnej Wystawy Krajowej.

Narady odbyte w dniu 10 czerwca z szeregiem wielkich związków przemysłu włókienniczego w Łodzi stwierdziły dążności nader doniosłe. Przemysł łódzki radby wystąpić łącznie we wszystkich dziedzinach we własnym wielkim budynku, a co ważniejsze radby zjednoczyć we wspólnym pokazie wszystkie ośrodki tego przemysłu: Bielsk, Białystok, Ozorków, Pabianice, Tomaszów, Zduńska Wola, Zgierz i t. d. Porozumienie w tej sprawie nawiązanem zostanie w pierwszych dniach sierpnia pod egidą Związku Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem.

Wspólne wystąpienie wszystkich przemysłowców dziedziny włókienniczej byłoby faktem pierwszorzędnej doniosłości dla Wystawy, niemniej leży ono w interesie wystawców i tylko tą drogą przemysł włókienniczy polski pokazać może cały swój ogrom. Z drugiej zaś strony, wspólne wystąpienie niewątpliwie znacznie obniży koszty dla każdego wystawcy.

W dniu 10 b.m. odbyło się w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Krakowie zebranie przedstawicieli kół zainteresowanych przemysłu i handlu, kultury i sztuki w sprawie udziału Małopolski zachodniej w Powszechnej Wystawie Krajowej. Naczelny dyrektor Wystawy p. Dr. Wachowiak wygłosił przeszło godzinne przemówienie przedstawiając dotychczasowy stan prac i plany na przyszłość.

Zebranie zakończono jednomyślnie tem, że udział całej Polski w pierwszej Powszechnej Wystawie Krajowej musi być jaknajbardziej okazały. Organizacją lokalną w Krakowie zajmie się Izba Handlowa i Przemysłowa.

Dnia 14 b. m. odbyła się w Katowicach pod przewodnictwem tajnego radcy p. dr. Willigiera konfererencja wielkiego przemysłu śląskiego w sprawie Powszechnej Wystawy Krajowej w obecności 30 przedstawicieli. Konferencja miała przebieg bardzo ożywiony. Przedstawiciele przemysłu przyjęli do wiadomości, że teren przeznaczony przez Zarząd Wystawy dla Górnego Śląska wynosi 8.500 m². Na terenie tym stanie gmach wystawowy Górnego Śląska. Na zebraniu obecnym był reprezentant p. ministra Przemysłu i Handlu w osobie p. radcy Wcisły, który imieniem p. ministra podkreślił doniosłość P. W. K. dla całego przemysłu polskiego.

W najbliższym czasie oddział techniczny Wystawy pertraktować będzie z przemysłem wielkim w sprawie budowy gmachu wystawowego.

Dnia 18 b. m. odbyło się plenarne posiedzenie Rady Głównej P.W.K. Zebranie któremu przewodniczył p. prezydent Ratajski, powzięło szereg doniosłych uchwał a m. i. wybrano Komisję rewizyjną. Przyjęto do wiadomości plan techniczny, plany finansowe uprzednio uchwalone przez Zarząd. Postanowiono utworzyć lokalne Komitety Wystawy w wszystkich miastach wojewódzkich oraz w Bydgoszczy. W całej Polsce członkowie Rady Głównej w swych okręgach w Komitetach wojewódzkich reprezentować będą władze P.W.K.

Uchwalono zwołać następne zebranie Rady do Poznania celem przyjęcia definitywnych planów technicznych.

Lista Komitetu wielkiego po odpowiednich uzupełnieniach w miesiącu sierpniu przedłożoną zostanie p ministrowi Przemysłu i Handlu.

Z ŻYCIA ORGANIZACJI.

Stopa podatkowa od obrotów. W maju bieżącego roku interwenjowała nasza Organizacja w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w sprawie obniżenia stopy podatkowej od obrotów w młynach, na co Ministerstwo Przemysłu i Handlu pismem z daty 18-go czerwca b. r. odpowiedziało: „Ministerstwo Przemysłu i Handlu komunikuje, że zgodnie ze stanowiskiem Mi-

nisterstwa Skarbu, sprawa zmiany stopy podatkowej od obrotów dokonywanych przez młyny, będzie mogła być rozpatrzona jedynie przy ogólnej nowelizacji ustawy o podatku przemysłowym“.

* * *

Przypominamy członkom „Kursa fachowe“, których założenie poruszyliśmy w poprzednim numerze Dotychczas wpłynęło kilka zgłoszeń, liczba ta jednak nie wystarcza na razie do uruchomienia kursów.

* * *

Na dniu 26 b. m. odbyło się zebranie w Skolem pod przewodnictwem delegata p. Mecka przy współudziale czynnego reprezentanta Starostwa p. Sułkowskiego, oraz prezesa Organizacji p. Stanisława Inglota i dyrektora tegoż Związku p. inż. Brulińskiego.

Na Zjazd przybyli:

Piotr Debot, Haszczowanie	Gmina Pobóg
Gmina Haszczowanie	„ Stanawa Wyżna
„ Hołowiecko	Feodor Czeprykacz
L. Wasylkowska, Korczyn	Izak Pistyner, Podhorodec
Jaśkowicz Paweł, Korczyn	Probst Jakób i Syn, Skole
Gmina Korostaw	Andrzej Lang, Smoże dolne
„ Kruszelnica	Suwar Hersch
Israel Lemel, Kruszelnica	Andrzej Czopa, Wyżłów
Gmina Opożec	Wasyl Deszczak, Ławoczne
„ Orawa	Abraham Roth, Jagielnica
„ Płasze	

Po powitaniu obecnych i zagajeniu Zebrania przez p. Mecka, inż. Bruliński poruszył wszystkie bieżące sprawy, które aktualnością swoją wysunęły się same przez się na pierwszy plan obrad: a więc pilna i piękąca sprawa odnowienia prawa wodnego, praca nocna w młynach, prowadzenie młynów przez fachowców, ochrona pracy w młynie, racjonalna i ekonomiczna gospodarka w przemyśle młynarskim, oraz zrozumienie interesu czystej i kupieckiej konkurencji, przez ujednostajnienie cen przemiału i wysokości rozkuszu.

Jak poważną jest obecnie kwestja wnoszenia podań o odnowienie prawa wodnego i ustalenie nabytych praw wodnych, świadczy fakt, że ośmiu z obecnych zgłosiło na ręce inż. Brulińskiego zamówienie planów wodnych, które w myśl nawiązanych stosunków z inżynierami przez Organizację, zostały już przez Zarząd Związku powyższym do odrobienia oddane.

W dobrze zrozumianym interesie podziękowano całemu Zarządowi i niestrudzonemu przedstawicielowi Starostwa p. Sułkowskiemu za szczere zajęcie się sprawami okolicznego Młynarstwa, z zapewnieniem, że Organizacja to jedna myśl wszystkich obecnych i wielka współpraca.

* * *

Na dniu 19-go czerwca b. r. według poprzednio zapowiedzianego programu odbyło się Zebranie powiatu Doliniańskiego pod przewodnictwem znanego z energji delegata p. Jana Mecka, przy współudziale dyrektora Koła Młynarzy inż. Marjana Brulińskiego i inspektora pracy p. Sułkowskiego.

W zebraniu powyższem uczestniczyli Pp.: Bracia Schweitzer, Bolechów; Schnajdt i Ska, Bolechów; Eljasz Rothbart, Wołoska wieś; Feige Neuwirth, Bolechów; Leizor Hirschhaut, Wołżka; Filip Mossmann, Tiapcze; Filipina Mohr, Tiapcze; Filip Mossmann, Kniaziołukie, Ludwik Tühl, Kniaziołukie; Schulim Rechtschaffen, Swaryczów; Jan Meck, Swaryczów; Fedor Wiktor, Wyszków; Jakób Gendemann, Rożniatów; Józef Kosyło, Lisowice; Borys Tynowtej, Lisowice; Petro Zając, Wola Zaderewacka; Jan Dydyk, Strutyn wyżny; Onufry Kułak, Strutyn niżny; Gmina Kolna; Maksym Kułak, Horijów Stary; Stefan Seńków, Hoszów; Michał Wolf, Hoszów; Wasyl Kaziów, Mizuń stary; Młyn cerkiewny, Łopianka; Eisig Freilich, Łuhy; Adolf Kuczer, Niżniów górny; Edmund Thomas, Niżniów niżny; Stefan Kułak, Turza wielka; Jan Trzmiel, Trościaniec; Karol Ilnicki, Roztoczki; Fedor Fleck, Bubniszcze; Jurko Kuródz, Roztoczki; Elias Helfgott, Lecówka; Tymko Huk, Słoboda Bolechowska; Lea Wilf, Mizuń stary; Etla Rechtschaffen, Swaryczów; Feige Neuwirth, Bolechów; Bejczak Rudolf, Wełdziż; Michał Suchanyk, Wełdziż; Laufer i Ska, Bolechów; Zimmer Schüfra, Popadiuk i Reiss, Dolina.

Po zagajeniu Zgromadzenia przez p. Mecka, przedstawił inż. Bruliński ważność i konieczność organizowania się i omówił poszczególne ważne momenty związane z prowadzeniem przemysłu młynarskiego, a których załatwienie przez Młynarstwo staje się niemal piekącem.

Według nowej ustawy wodnej z r. 1922 wszyscy właściciele młynów wodnych są zobowiązani bez względu na dotychczasowe ich posiadanie i użytkowanie, postarać się o odnowienie tego prawa wodnego po myśli ustawy najdalej do 27-go listopada bieżącego roku. Kto do tego czasu nie przeprowadzi tego w Starostwie naraża się na zamknięcie młyna i utratę prawa wodnego. W wielu wypadkach młyny wskutek wojny potraciły swoje dokumenta i te właśnie będą zmuszone przedkładać nowe plany hydrotechniczne. Dotyczący więc Panowie właściciele młynów powinni w pierwszym rzędzie wnieść do Starostwa podania z prośbą o wpisanie prawa wodnego do nowych ksiąg wodnych, następnie powinni przekonać się, czy posiadają w rękach swoich jakiekolwiek dokumenta, któreby umożliwiły im wyżej wspomniany wpis prawa wodnego. W razie braku odpowiednich dokumentów, należy bezwłocznie przystąpić do wykonania nowych planów hydrotechnicznych, jako niezbędnych załączników dla Starostwa.

Związek Koła Młynarzy udziela wszystkim członkom w tym wypadku odpowiednich porad, a nawet

chcąc ułatwić i umniejszyć koszta, wszedł w kontakt z autoryzowanymi inżynierami dla spraw wodnych. Inżynierowie ci zobowiązali się w razie liczniejszych zgłoszeń naszych członków, wykonywać powyższe plany po cenach faktycznie przystępnych. Wszyscy zatem Młynarze powinni bezwzględnie porozumiewać się w tych wyżej wspomnianych wypadkach z Związkiem, o ile chcą w czas zapobiedz przykrym konsekwencjom niewykonanej ustawy.

Następnie poruszono sprawę nocnego prowadzenia młynów. O ile przedsiębiorstwo wymaga nocnej pracy dany właściciel młyna winien wnieść podanie do Ministerstwa Pracy na ręce Inspektora Pracy, o zezwolenie nocnego prowadzenia młyna, gdyż w przeciwnym wypadku może Starostwo młyn zamknąć.

Pozwolenie na pracę nocną nie jest wymagane tylko w takim wypadku, jeżeli w młynie pracuje tylko sam właściciel bez pracowników, stan jednak taki musi być władzom każdocześnie udowodniony.

W młynie winne być wywieszone na widocznem miejscu przepisy tyczące ostrożności i obsługi urządzenia młyna.

Młyn winien prowadzić ewidencję wszystkich zajętych w młynie robotników zawodowych i praktykantów.

W niedzielę i święta młyny muszą bezwarunkowo zawiesić pracę, gdyż pozwolenia na pędzenie młynów w powyższe dni nie da się uzyskać.

Wszystkie części młyna będące w ruchu np. wały, koła pasowe, pasy i t. d. muszą być tak os'onięte, by personal obsługujący nie był narażony na niebezpieczeństwo życia. O ile właściciel młyna nie prowadzi młyna sam, tylko zatrudnia pracowników młynarskich winien bezzwłocznie zawiadomić Starostwo, kogo ustalił fachowym kierownikiem młyna, gdyż w razie nieszczęśliwego wypadku odpowiada sam właściciel, mimo, że zatrudniał w młynie tylko fachowych robotników.

W interesie młynarstwa zatem leży zatrudniać tylko takich młynarzy, którzy wykażą się świadectwem uzdolnienia, gdyż tylko tacy mogą dać gwarancję dobrego prowadzenia młyna i nie dopuszczą do żadnych wypadków. O ile młyn przyjmuje praktykanta, należy natychmiast wstąpienie tegoż zgłosić do Organizacji, aby po trzechletniej praktyce mógł przystąpić do egzaminu podmłynarza. Dla uniknięcia dalszych prawnych odpowiedzialności, winni właściciele młynów pamiętać, że każde zmiany w urządzeniu młyna muszą mieć zezwolenia Starostwa. Wkońcu najwyższy czas, by młynarstwo zrozumiało swój własny interes i zaprzestało nieuczciwej konkurencji między sobą. Ceny za przemiał i rozkusz powinne być przez wszystkich ustalone i wszyscy powinni tych cen dotrzymywać, gdyż tylko przez takie postępowanie może Młynarstwo uzyskać uznanie władz i poważanie społeczeństwa. Wszystkich tych, którzy nie zechcą podporządkować się takiemu zdrowemu założeniu, można publicznie napiętnować.

Po tem wyczerpującem przedstawieniu najżywotniejszych spraw, zabrał głos Inspektor Pracy P. Sułkowski, pouczając szerzej obecnych o obowiązkach, jakie ciążą na Młynarstwie z tytułu ustawy, ofiarowując gotowość do dalszych obszerniejszych informacji i pomoc w rozwiązywaniu kwestji zawiłych, o ile ta współpraca faktycznie zaistnieje.

P. Michał Dydyk poruszył kwestję maszyn i regulacji rzek oraz pracy młynarskiej, apelując do Związku, by ten w tych sprawach popierał młynarzy, a ci z każdą najmniejszą niepewną kwestją zwracać się będą do Organizacji, gdyż tam tylko znajdą pełne zrozumienie i poparcie.

Pan Doński zwrócił uwagę, że maszyny i urządzenia młyńskie nie powinni młynarze zakupywać bez porozumienia ze Związkiem, bo mając bezpłatnie fachową poradę, mogą wiele rzeczy zakupić w kraju i uniknąć przez to niepotrzebnych wydatków.

Po przemówieniu PP. Gartenberga, Mecka i Mossmana wszyscy zebrani uchwalili jednogłośnie złożyć podziękowanie Zarządowi Koła Młynarzy za stałą opiekę nad ich interesami oraz prosić, by we wszystkich sprawach jakie zostały na tem posiedzeniu poruszane, zechciał pomagać członkom, a ci w zamian za to obowiązują się z każdą sprawą zwracać do Organizacji i piętnować tych, którzy nie zechcą się temu podporządkować.

Wkońcu podziękowano P. Inspektorowi Pracy, że nie szczędząc swojego drogiego czasu, pośpiesza stale i chętnie na wszelkie obrady młynarskie, dając w ten sposób dowód swego zainteresowania się przemysłem młynarskim.

Po wyczerpaniu porządku obrad P. Meck posiedzenie zamknął.

Ważne dla młynów.

Na liczne utyskiwania i skargi jakie otrzymaliśmy od poszczególnych członków w sprawie oleju gazowego służącego do popędu motorów ropnych Diesla i wszystkich smarów, możemy wszystkich interesowanych zawiadomić, że sprawę tą postaraliśmy się uregulować w następujący sposób:

Firma „MOLITOR“ S. A. Lwów, Boimów 3. otrzymała na nasze przedstawienie specjalny oddział dla sprzedaży ropy, oleju gazowego, oliwy i wszystkich smarów. Według naszych wiadomości firma ta uzyskała od poważnych rafinerji bardzo niskie ceny, licząc na to, że wszyscy P. T. Młynarze będę swoje zapotrzebowania tamże pokrywali. Sądzimy, że w interesie każdego młyna leży już teraz pokrywać w firmie „Molitor“ S. A. swe zapotrzebowania, mając tę pewność, że otrzyma się towar lepszy i po tańszej cenie jak się dotychczas płaciło.

REDAKCJA.

Prenumeratę wpłacili:

1 Lilienfeld II kw.
2 Manz Karol „
3 Hausman Samuel „
4 Schreiner Filip „
5 Kukułka Józef „
6 Popiel Karol „
7 Stende Wasyl „
8 Kaczurowski Stan. „
9 Schilling Johan „
10 Gdański Stan. „
11 Neporadny Danyło „
12 Liberśbach Jakób „
13 Maślak Józef „
14 Popiel Karol „
15 Cwynar Tomasz „
16 Dr. Schoanetta M. „
17 Sterner Szymon „
18 Dr. Szyjkowski L. „
19 Blicharski Roman „
20 Broda Józef II i III kw.
21 Schuldenfrei Sina II kw.
22 Sterne Adam II i III kw.
23 Szuster Alfred II kw.
24 Urbański Leon II, III, IV kw.
25 Schmidt Wilh. II kw.
26 Rippel Ryszard „
27 Messner Gustaw „
28 Rawski Józef „
29 Jaki Adam „
30 Pichl Józef „
31 Kuzon Jan „
32 Schuster Reinhold „
33 Lakatyr Mikołaj „
34 Chmiel Franc. II kw.
35 Baran Ludwik „
36 Turczan Jan „
37 Klasztor OO. Bazyljanów, Buczacz II kw.
38 Waśków Stefan „
39 Kajdaniuk Józef „
40 Jäger Abraham „
41 Dronowicz B. II i III kw.
42 Baniż Norb. II, III i IV „
43 Chmiel Dom. II kw.
44 Paar Włodz. „
45 Jacyna Franc. „
46 Junikiewicz Rud. „
47 Białoskurski M. „
48 Baranowicz Karol „
49 Stefański Grzeg. „
50 Wackerman Ant. „
51 Stebnicki Tom. „
52 Hajduk Jan „
53 Wołoszyński Franc. II i III kw.
54 Antoniuk Józef II kw.
55 Łotocki Baz. II i III kw.
56 Tarnawski J. II „
57 Wiszniewski S. II i III kw.
58 Zimmerman Pink. II „
59 Czaczkowski Marjan II, III i IV kw.
60 Fawrel Henryk II kw.
61 Wanio Piotr „
62 Lubieniecki Jakim „
63 Inż. Stan. Małyszczycki II kw.
64 Zaczkiewicz Józef II kw.
65 Zabawski Stefan „
66 Poluszyński J. „
67 Zaczkiewicz K. „
68 Kargol Jan II i III kw.
69 Grabania L. II. kw.
70 Kirsch Józef „
71 Grünfeld S. „
72 Karczmarz P. „
73 Zarząd Młyna Młyniska II, III i IV kw.
74 Wendling J. II kw.
75 Żurowski R. „
76 Słoki „
77 Kuc St. „
78 Lewandowski W. „
79 Łobas Kl. „
80 Inż. Held L. „
81 Ryniak W. „
82 Petruś J. „
83 Mleczko St. „
84 Schillin A. „
85 Staut M. „
86 Czapliński J. „
87 Sapiszczuk E. „
88 Werle F. „
89 Myszkowski Jul. „
90 Sterne I. „
91 Świątoniowski R. „
92 Czerwiński M. „
93 Szlązak Szcz. „
94 Hołdanowicz A. „
95 Cukrownia Chod. „
96 Porębski Miecz. „
97 Kwiatkowski M. „
98 Cegielski Rudolf „
99 Imielski Szcz. II kw.
100 Schwarz M. „
101 Schweitzer Fr. „
102 Stechenberg G. „
103 Rybczyński Fr. „
104 Landau H. M. „
105 Kiken I. „
106 Kintzi P. „
107 Neporadny D. „
108 Srokowski P. „
109 Bałakin Dym. „
110 Pilzer Sz. „
111 Halwy mł. i tart. „
112 Urbański L. „
113 Kleinrock B. „
114 Kramarz A. „
115 Kapusta W. do IV kw.
116 Hasiak St. II kw.
117 Butz G. „
118 Chłopaś J. „
119 Kajdaniuk J. „
120 Piszkiewicz M. „
121 Anigacz „
122 Szpunar M. „
123 Boski J. „
124 Michalczyk J. „
125 Ducicki Wac. „
126 Engelberg Ch. „
127 Paszkowski A. „
128 Germański Fr. „
129 Preisner Kaz. „
130 Zubrzycki Jan „

Cedula giełdowa za czas od 15. VI. — 30. VI. 1927

			15/VI—22/VI	23/VI—30/VI
Pszenica krajowa dworska	ex 1926,	750 gr.	54·00—54·50	53·50—54·00
„ „ zbiorowa	„	720 „	51·75—52·25	51·25—52.25
Żyto małopolskie	„	675 „	44·50—45.50	44·75—44.50
Jęczmień przemiałowy	„	620 „	38·00—40·00	400.0—41·00
Pęcak			66·00—68·00	66·00—68·00
Otręby żytnie bez worka			26·75—27·75	26·75—27·75
„ pszenne bez worka			25·00—24·50	24·00

Tendencja na ogół niejednolita, podaż wydatna przy słabym popycie. Usposobienie spokojne, wyczekujące.

Na giełdzie transakcje w życie w dotychczasowych cenach. — Większe zainteresowanie dla jęczmienia przemiałowego przy braku podaży i wyższych cenach. Pszenica, kukurudza rumuńska, oraz otręby pszenne spadły lekko w cenie.

PRZECIĘTNE CENY MĄKI W DRUGIEJ POŁOWIE CZERWCA.

Lwów:

Brutto za netto łącznie z workami.

Mąka pszenna 40%	zł 93·00—94·00
„ „ 50%	zł 84·00—85·00
„ żytnia 50%	zł 77·00—78·00
„ „ 60%	zł 71·00—72·00
Kasza hryczana	zł 90·00—91·50
„ jaglana	zł 85·00—88·00
„ jęczmienna	zł 67·00—69·00
Grysik kukurudziany	zł 52·00—53·00
Mąka „	zł 34·75 - 35·75

Kraków:

Notowania bez zmiany. — Tendencja nadal słaba, obroty małe.

Warszawa:

Żyto kongresowe	zł 54·00
Żyto pomorskie	zł 52·25—25·00
Pszenica	zł 57·00—58·00
Jęczmień browarniany	zł 49·00

Lublin:

Żyto	zł 51·00—52·00
Pszenica	zł 57·00—58·00
Jęczmień zwykły	zł 45·00—
Jęczmień browar.	zł 48·00—49·00

OGŁOSZENIA.

SPRZEDAM korzystnie maszyny w dobrym stanie do wyrobu makaronu. Zgłoszenia: Zjednoczone Młyny Parowe w Łodygowicach p. Żywiec.

MŁYN WODNY na koło z kompletnem urządzeniem, 2·5 km. od stacji kolejowej, nowe budynki, śluzy murowane z kamienia ciosowego na cemencie. Mieszkanie w młynie, 6 ubikacji, stajnia murowana, budynki gospodarskie, 18 morgów gruntu, staw rybny z inwentarzem lub bez, do sprzedania. Bliższa wiadomość w Administracji.

FILTER ssący ośmioworkowy, nowej konstrukcji, używany kupię. A. Wolny, Słotwina,

---

OKAZYJNIE do sprzedania 1 koło wodne o średnicy 3200 mm. szer. 1400 mm. razem z wałem dębowym, okuciem kopletne za 35 dolarów. — 1 kompletne okucie do kamieni żelazne i drewniane dolarów 100. Bliższe wiadomości „MOLITOR“ S. A. Lwów, Boimów 3.

DO SPRZEDANIA 1 turbina wodna systemu Haga podwójna wyrób amerykański stojąca, kompletna z trybem, zdolna do użytku w dobrym stanie. Bliższe informacje „Molitor“ S. A. Lwów, Boimów 3. Cena dolarów 100.

DO SPRZEDANIA Motor ropny Avanc 30 koni w stanie zdolnym do użytku, obecnie w ruchu za cenę dolarów 500. — Kamień francuski oryginalny La Ferté 42 cali za cenę dolarów 100. — Kamień francuski o średnicy 34 cali w dobrym stanie za cenę dol. 25. 1 parą walców Hoerdego 500x300 mm. w dobrym stanie za cenę dolarów 250. Bliższe informacje „Molitor“ Lwów, Boimów 3.

DŁUGOLETNI kierownik młynów gospodarczych, kawaler przyjmie posadę kierownika lub podmłynarza. Józet Kajdaniuk, Czermielów Mazowiecki, poczta Borki Wielkie powiat Tarnopol.

ZDOLNY młynarz, prawy człowiek, kawaler lub wdowiec w średnim wieku który ożeniłby się z moją kuzynką otrzyma stałą posadę w młynie gospodarczym. Zgłoszenia z fotografją do Koła Młynarzy.

CENNIK OGŁOSZEŃ: Ogłoszenia jednorazowe na 1 str. 100 zł. — 1/2 str. 60 zł. — 1/4 str. 40 zł. 1/8 str 20 zł. — 1/16 str. 15 zł. — Na pierwszej i ostatniej stronie okładki ceny o 100% wyższe. — Ogłoszenia przed tekstem o 75% wyższe. — Ogłoszenia po tekście o 50% wyższe. — Przy kilkakrotnych lub stałych ogłoszeniach odpowiedni opust.

Wydawca: „KOŁO MŁYNARZY“. „Drukarnia Narodowa“ Lwów Szajnochy l. 2. — Tel. 21-35

Redaktor odpow.: Inż. Marjan Bruliński.